

Nr 99.

Av herr **Senander**, om pension åt förre arbetsförmannen *P. E. Pettersson*.

Förre arbetsförmannen Per Erik Pettersson, Himmene, Syninge, hemställde den 1 september 1942 i en till generaldirektören vid statens järnvägar personligen ställd skrift om att bli tillerkänd pension. I anledning härav meddelade järnvägsstyrelsen Pettersson den 19 september samma år, att han icke enligt gällande bestämmelser kunde ifrågakomma till vare sig pension eller gratifikation.

Ur formell synpunkt torde järnvägsstyrelsens beslut icke kunna klandras. Pettersson har enligt uppgift fått 12 år godkända såsom tid för anställning vid statens järnvägsbyggnader och statens järnvägar. Härutöver har han emellertid tjänstgjort i 2 år vid trafiken, vilken tid han emellertid icke lycats styrka. Vidare har han i 5 år tjänstgjort vid Gällivare malmfält.

Pettersson slutade sitt arbete för staten år 1917 på grund av en svårartad reumatisk åkomma. Hustrun drabbades år 1919 av tbc och avled i denna sjukdom år 1922. Vid denna tidpunkt stod Pettersson ensam med två minderåriga barn och utan möjlighet att arbeta på grund av sin sjukdom. I mars månad 1933 erhöll han folkpension med 234 kronor per år.

Det råder intet tvivel om att den sjukdom, Pettersson ännu i dag lider av, orsakats av de förhållanden under vilka han arbetade i statens tjänst. Dessa voro vid denna tid mycket primitiva. Bostäderna bestodo av torvbaracker och kunde icke utestänga den ofta stränga kylan. Petterssons reumatiska åkomma, som icke förbättrades genom den vistelse på kuranstalt som han genom pensionsstyrelsens försorg på sin tid kom i åtnjutande av, torde ha sitt upphov i nyssnämnda förhållanden.

Pettersson har de allra bästa betyg och vitsord från sina arbetsplatser.

Med hänsyn till att Pettersson offrat sin bästa tid åt arbete i statens tjänst och till övriga omständigheter, torde det få anses som rättvist och billigt att han beviljas pension av statsmedel.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte bevilja förre arbetsförmannen Per Erik Pettersson i Himmene, Syninge, årlig pension med det belopp som med hänsyn till omständigheterna kan anses vara erforderligt och skäligt.

Stockholm i januari 1947.

K. Senander.